

Dudağından Bal Eyle

– Ozan EFE · 04 Mayıs 2010

bakma öylesi
bakışip durduğuma
yok mu hilesi
kakışip yorduğuma
çakışip sorduğuma

dar bir zamanda
nisan yağmurlarında
sürem çığında
karakış sularında
ak akarsularında

aklım uçuyor
söze tutun tümceler
benden kaçıyor
karardıkça geceler
karartısın heceler

ne etmeliyim
çıkışım yok mu düze
hiçliklerdeyim
engebeden çık yüze
sarıp ta sol güze

kinin ucunda
güzellikleri gizli
öteki bunda
özellikleri izli
izbelikleri bizli

yanağımda al
gelinciğimden düşmüş
çanağımda bal
gelinciklerden coşmuş
arı uzun yol koşmuş

tutuk gölgesi
ayağının dibinde
yok süpürgesi
yok gönlünde kibrinde
akıp gider kirinde

yettim düşlere
yüreğimde geçende
yetim kuşlara
yüreğinden seçende
yeygisini saçanda

soğudu şiir
yanıyorken mayısta
hüzünde şair
anıyorken hep yasta
yüreği kirde pasta

yıldızlar kaydı
gökyüzümden dün gece
yüreğim baydı
nasıl kara bilmece
hiç yok muydu gülmece

yalnızlığıma
türkülerini söyle
korkularını
ıslak tut gözü öyle
dudağından bal eyle

0305101denizli